



ת"פ 45474/04/17 - מדינת ישראל נגד אחמד שקרא

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 45474-04-17 מדינת ישראל נ' שקרא

לפני כבוד השופט רועי פרי
המאשימה מדינת ישראל
באמצעות תביעות תל אביב
ע"י עו"ד יעל גבריאלי
נגד
הנאשם אחמד שקרא
ע"י ב"כ עו"ד ווליד כבוב

גזר דין

1. הנאשם הורשע על יסוד הודאתו, במסגרת הסדר טיעון דיוני, בעובדות כתב האישום המתוקן, בעבירה של **ניסיון גניבת רכב** לפי סעיף 413 בחד עם סעיף 25 לחוק העונשין, תשל"ז-1977 **והחזקת כלי פריצה לרכב** עבירה לפי סעיף 413 לחוק.

2. למקרא עובדות כתב האישום המתוקן, עולה כי ביום 1.9.16, בשעה 01:39 לפנות בוקר, ברחוב מגן אברהם ביפו, ניסה הנאשם לגנוב, בצוותא חדא עם אחר שזהותו אינה ידועה למאשימה, קטנוע מסוג "קימקו", שהיה בבעלותו של המתלונן, תוך שהעבירו לרחוב יהודה הימית ביפו. בהמשך, שוטר שהבחין בנאשם ובאחר, שחבשו קסדות לראשם "ומתעסקים" בקטנוע, הורה להם לעצור. או-אז נמלטו השניים רגלית מהמקום. באותן נסיבות החזיק הנאשם בפריט חשמלי המשמש כמכשיר פריצה לרכב.

3. בין הצדדים לא נקשר הסדר עונשי והנאשם נשלח לקבלת תסקיר מאת שירות המבחן וחוו"ד הממונה על עבודות השירות.

4. **התובעת המלומדת**, הפנתה לנסיבות ביצוע העבירות, הערכים המוגנים והפגיעה בהם וטענה כי מדובר בעבירות שהפכו ל"מכת מדינה". הפנתה לחומרת העבירות ובפרט לכך שהעבירות בוצעו באישון ליל, להחזקת כלי הפריצה, לחבישת הקסדה לשם טשטוש זהותו של הנאשם ולניסיון בריחתו של הנאשם מהשוטר. כמו כן, טענה כי גם עת המדובר בניסיון, הרי שזה לא הבשיל לכדי עבירה מוגמרת אך בשל תפיסתו של הנאשם בכף ע"י השוטר. התביעה עתרה למתחם עונשי הולם הנע בין 9 ל-20 חודשי מאסר, תוך הפניה לפסיקה. הפנתה לתסקירי שירות המבחן ולעובדה שהנאשם נעדר ממחצית מהמפגשים במסגרת הטיפול בשירות המבחן, עתרה להותיר הרשעתו של הנאשם על כנה ולהשית עליו ענישה ברף התחתון של המתחם אותו ביקשה לאמץ.



5. **הסנגור המלומד**, עשה ככל שניתן לטובת מרשו, תוך שלימד עליו סנגוריה רהוטה. הסנגור הפנה לנסיבות ביצוע העבירה והדגיש כי מדובר בניסיון ולא בעבירה מוגמרת. עוד הפנה לגילו הצעיר של הנאשם, לכך שהודה בהזדמנות הראשונה, לחלופי הזמן (4 שנים) מעת ביצוע העבירות והעדר פתיחת תיקים חדשים מאז.

הסנגור הפנה לתסקירי שירות המבחן שהוגשו בעניינו של הנאשם ולנסיבות חייו הקשות והטרגיות כפי שפורטו שם, בפרט לנוכח אובדן הוריו בתאונת דרכים קשה בילדותו והתבגרותו ללא אב ואם. הסנגור טען כי מתסקירי שירות המבחן עולה שהנאשם עבר כברת דרך ארוכה עם שירות המבחן וכי על אף שלנאשם היו קשיים בתחילת הדרך, החל לשתף פעולה עם שירות המבחן ונכח לבסוף בכלל המפגשים. הסנגור טען כי מדובר בנאשם שגדל במשפחה נורמטיבית, כאשר אחותו על אף כל הקשיים שעברה המשפחה הוסמכה כעורכת דין. לאור זאת ולנוכח גילו הצעיר, סבור כי יש ליתן לנאשם הזדמנות נוספת. לעניין ביטול הרשעתו של הנאשם והנזק הקונקרטי, טען כי הנאשם מעוניין לעבוד כפקח בעתיד וככל הנראה שלא יוכל להתקבל לעבודה זו עם הרשעה בדין. יחד עם זאת טען כי לא יכול להצביע בשלב זה על נזק קונקרטי וכי במקרים חריגים הפסיקה, כמו בעפ"ג 53323-02-20 **טרופה נ' מדינת ישראל** (25.6.20) אליו הפנה, נעתרה לבקשות מסוג דא של הימנעות מהרשעה גם בהעדר הצגת פגיעה קונקרטית. לפיכך נוכח גילו הצעיר של הנאשם, שיתוף הפעולה עם השירות, עתר הסנגור לבטל את הרשעתו של הנאשם.

6. **הנאשם בדברו האחרון**, הביע צער וחרטה על מעשיו. הנאשם ציין כי הושפע מהחברה עמה התרועע בעבר, עבר טרגדיה קשה בחייו. ציין כי עובד למחיתו בשליחויות.

דין והכרעה

7. על פי תיקון 113 לחוק העונשין, העיקרון המנחה בענישה הוא עיקרון ההלימה, אשר מכוון ליצירת יחס הולם בין חומרת מעשי העבירה בנסיבותיה ומידת אשמו של הנאשם, ובין סוג ומידת העונש שיוטל עליו.

על בית המשפט, בקביעת מתחם העונש ההולם, להתייחס לנסיבות ביצוע העבירה, הערך המוגן שבבסיס העבירה ומידת הפגיעה בו, ובמדיניות הענישה הנוהגת.

8. נסיבות ביצוע העבירות מושא תיקנו מלמדות על חומרה לצד תכנון מוקדם. המדובר בניסיון גניבת קטנוע, באישון ליל, יחד עם אחר, תוך הצטיידות במכשיר פריצה חשמלי, ניסיון שלא צלח עקב תפיסת הנאשם בכף ע"י שוטר. עת הבחין השוטר בנאשם ובאחר "מתעסקים" עם הקטנוע, אותו העבירו למקום אחר, הורה להם לעצור, או-אז ניסו להימלט רגלית.

המדובר בניסיון והרכוש הוחזר לבעליו. הגניבה לא בוצעה תוך שימוש באלימות או גרימת נזק.

9. הרקע לביצוע העבירות כפי שעולה מתסקיר שירות המבחן הוא התחברותו של הנאשם לחברה שולית



בסביבת מגוריו גרירתו אחריהם כחלק מניסיון לחוות שייכות חברתית.

10. הערכים המוגנים הינם ערכים של הגנת הרכוש והקניין. כלי הרכב זכו להגנה מיוחדת מפי המחוקק, באופן המקרב אותם להגנה לה זכתה דירת מגורים. הרכב נתפס ע"י המחוקק כשלוחת ביתו של האדם, לנוכח החשיבות העצומה של כלי הרכב בחיינו המודרניים והחיוניות שלו, ראו בין היתר: ע"פ 42054-08-13 **מדינת ישראל נ' קסטיאל** (2013); רע"פ 6800/13 **קסטיאל נ' מדינת ישראל** (2013), רע"פ 2366/10 **ג'אבלי נ' מדינת ישראל**. (2010).

11. עוד אציין כי לדידי אין כל הבדל בין ניסיון לגניבת קטנוע לבין ניסיון לגניבת מכונית. רכב הוא רכב הוא רכב. ישנם אזרחים המתניידים באמצעות מכונית, וישנם אזרחים המתניידים באמצעות קטנוע או אופנוע במיוחד במחוזנו, גם זה וגם זה הוא כלי תחבורה וכלי רכב לכל דבר והפגיעה בעטיה של גניבת כלי תחבורה שווה בכולם.

בית המשפט העליון עמד על הקלות הבלתי נסבלת בביצוע עבירות הרכוש, ראו בין היתר החלטתו של כב' השופט עמית במסגרת **בש"פ 45/10 פאדי מסארווה נ' מדינת ישראל** (8.1.2010): **"פתאום קם אדם בבוקר ומוצא שמכוניתו חלפה עם הרוח, או במקרה הטוב, נפרצה, ותכולתה נשדדה"**.

12. לאחר ששמעתי טיעוני הצדדים, בהינתן נסיבות ביצוע העבירות, הערכים המוגנים ומדיניות הענישה הנוהגת בעבירות מסוג דא, מצאתי לקבוע מתחם עונשי הולם **שנע בין מספרי חודשי מאסר שיכול וירוצו בדרך של עבודות שירות ועד ל-18 חודשי מאסר לצד ענישה נלווית**.

ראו בין היתר לעניין זה: עפ"ג 37710-05-16 **מדינת ישראל נ' אזגילה** (14.9.16), ת"פ (תל-אביב) 57279-01-12 **מדינת ישראל נ' שי כהן** (26.6.13), ת"פ (תל-אביב) 48027-08-18 **מדינת ישראל נ' שמעוני** (25.9.19), ת"פ 15464-08-16 **מדינת ישראל נ' וושצ'נקו** (5.5.20), ת"פ (תל-אביב) 62120-06-19 **מדינת ישראל נ' בסון** (9.7.20), עפ"ג (תל-אביב) 37617-01-19 **סנטוב נ' מדינת ישראל** (11.3.19), עפ"ג (ירושלים) 57089-03-14 **עודי מחפוז נ' מדינת ישראל** (2.7.14), ת"פ (ת"א) 3874-08-13 **מדינת ישראל נ' סלימאן אל בטיחאת** (28.11.13), רע"פ 780/15 **מוצטפא יחיד נ' מדינת ישראל** (4.2.15), ת"פ (תל-אביב) 26423-06-15 **מדינת ישראל נ' איונוב** (18.7.19), ת"פ 30972-09-17 **מדינת ישראל נ' טארק רגבי** (3.10.18).

מיקומו של הנאשם בתוך המתחם



13. הנאשם, צעיר לימים, כיום בן 26, רווק, מתגורר בבית אחותו הבכורה ברמלה ועובד כיום בשליחויות. הנאשם נעדר עבר פלילי, ללא תיקי מב"ד, נטל אחריות מלאה על מעשיו, הודה בפתח משפטו, הביע חרטה על מעשיו וחסך בזמן שיפוטי ניכר, בזמנה של התביעה הכללית ובזמנם של עדי התביעה.

14. לתיק הוגשו חמישה תסקירים (מהותיים) מאת הגורם המקצועי הוא שירות המבחן אשר סקרו את נסיבות חייו הקשות של הנאשם ונסיבותיו המשפחתיות. הנאשם צעיר מבין חמשת האחים והאחיות במשפחת מוצא. איבד בילדותו את הוריו בתאונת דרכים קשה. לאחר מות הוריו גדל הנאשם בבית אחותו. הרקע לביצוע העבירות כאמור הוא ניסיון לחוות תחושת שייכות לחברה השולית בסביבת מגוריו. הנאשם סיים 10 שנות לימוד בלבד, נשר מלימודיו לצורך סיוע לפרנסת משפחתו וגם שניסה לשוב ללימודים בשלב מאוחר יותר, ניסיון זה לא צלח.

שירות המבחן מתרשם כי יש להליך המשפטי משמעות מרתיעה על הנאשם, הנאשם נכון לבחינה ביקורתית אודות מעשיו ובעל נכונות להעמיק בבחינה עצמית במסגרת הליך טיפולי.

הנאשם שולב בקבוצה טיפולית במסגרת שירות המבחן ביום 1.9.19 וביטא רצון להמשיך להשתלב בקבוצה. הנאשם התייצב לכמחצית מהמפגשים ושירות המבחן התרשם כי הנאשם מתקשה לשתף פעולה בפתיחות אל מול משתתפי הקבוצה. השירות לא בא בהמלצה על ביטול הרשעתו בדיון, שכן לא הוצגו בפניו מסמכים המעידים על פגיעה ממשית בעיסוקו והשירות המליץ לסיים התיק בענישה הצופה פני עתיד כעונש אשר יציב גבול ברור לנאשם וירתיעו מפני ביצוע עבירות נוספות בעתיד.

שירות המבחן הגיש תסקיר נוסף, בו עדכן כי הקבוצה הטיפולית חזרה לפעילות ביום 29.6.20, כאשר במקביל להשתתפותו של הנאשם בקבוצה הופנה ע"י השירות לתוכנית ייחודית וחדשנית לצעירים "צועדים לתעסוקה בטוחה", המדובר בתוכנית הכשרה תעסוקתית. במהלך תקופת הדחייה מצוין שירות המבחן כי הנאשם הצליח לשתף פעולה עם דרישות השירות, גילה אחריות ומחויבות גבוהה לקשר הטיפולי וקידום מצבו. שירות המבחן סבור כי הטלת עונש מאסר ואף בעבודות שירות יגרום לגרסיה במצבו של הנאשם ויפגע במאמציו לתפקוד תקין. שירות המבחן שינה מהמלצתו ועתר להשית על הנאשם צו מבחן וצו של"צ בהיקף של 120 שעות כמו גם המליץ לשקול בחיוב ביטול הרשעת הנאשם בדיון, לאור שיתוף הפעולה עם השירות, חלוף הזמן, העדר פתיחת תיקים חדשים וגילו של הנאשם.

בתסקירו העדכני של שירות המבחן מיום 3.12.20, מעדכן שירות המבחן כי הנאשם ביטא תחושת מיצוי מהשתתפותו בקבוצה הטיפולית, לא נפתחו כנגדו בכל תקופת הדחייה תיקים חדשים, הנאשם נמנע ממעורבות שולית, ומכאן השירות מעריך כי הנאשם הפיק את המירב מהקבוצה הטיפולית וכי אין יעילות בהמשך השתתפותו בה. שירות המבחן חוזר מהמלצתו להטלת צו מבחן וצו של"צ וממליץ להשית על הנאשם מאסר מותנה כעונש מציב גבול. שירות המבחן מצא מקום בתסקירו העדכני לחזור מהמלצתו לביטול ההרשעה וסבור כי אין בהרשעה כדי לפגוע באופן ממש באפשרות התעסוקה העתידית של הנאשם.



באשר לסוגיית אי ההרשעה

15. מושכלות יסוד בדיני העונשין שלנו, כי משהוכח ביצועה של העבירה המיוחסת, יש להרשיע את הנאשם. הכלל הינו הרשעה, בכל הנוגע לבגירים, והחריג הינו אי הרשעה.

ההלכה הפסוקה קבעה כי בית המשפט יפעיל את סמכותו להימנע מהרשעת מי שנמצא כי עבר עבירה, רק במקרים חריגים ויוצאי דופן בהם עלול להיווצר פער בלתי נסבל בין עוצמת הפגיעה שבעטייה של הרשעת נאשם ספציפי, לבין תועלתה לאינטרס הציבורי - חברתי הכללי, ראו בין היתר: **ע"פ 2083/96 תמר כתב נ' מדינת ישראל, פ"ד נב(3) 337; ע"פ 9863/06 לאופר נ' מדינת ישראל (31.12.07); ע"פ 2669/00 מדינת ישראל נ' פלוני, פ"ד נד(3) 685.**

על פי ההלכה הפסוקה, הימנעות מהרשעה תתאפשר במקרים חריגים, **בהתקיימותם והצטברותם**, של שני תנאים מרכזיים.

הראשון, שההרשעה תפגע פגיעה חמורה בשיקום הנאשם, והשני שסוג העבירה מאפשר לוותר בנסיבות המקרה המסוים על הרשעה מבלי לפגוע באופן מהותי בשיקולי ענישה אחרים.

לאחר ששמעתי ברוב קשב טיעוני הצדדים, נחה דעתי כי הנאשם אינו עומד בגדריה של ההלכה הפסוקה ולא מצאתי מקום לבטל את ההרשעה בתיק זה. אין בנמצא נזק קונקרטי, לא הוצגו בפני מסמכים המעידים על כך וגם לא בפני שירות המבחן. שירות המבחן בתסקירו העדכני לא ממליץ על ביטול ההרשעה. הסנגור הפנה לעפ"ג 53323-02-20 **טרופה נ' מדינת ישראל (25.6.20)**, שם עסקינו, בין היתר, בנאשמת שסיימה שנת התמחות אחת מתוך שנתיים בראיית חשבון ומעוניינת הייתה לסיים את התמחותה, משכך עניינו שונה.

16. מכלל האמור, סבורני כי הנאשם אינו עומד במבחנים שנקבעו בפסיקה ועם כל הצער שבדבר לא אוכל בתיק זה לבטל את ההרשעה.

17. בעניינו של הנאשם התקבלה חוות דעת מאת הממונה על עבודות השירות, אשר מצאה אותו מתאים לביצוע עבודות שירות.

18. ער אני לנסיבותיו האישיות והמשפחתיות הקשות של הנאשם, העדר עבר פלילי, חלוף הזמן מעת ביצוע העבירות, העדר פתיחת תיקים חדשים, הטיפול שעבר הנאשם, לצד עליות ומורדות כמפורט בתסקירי שירות המבחן, גילו הצעיר של הנאשם ובתוך כך נסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירות. בהינתן כך מצאתי למקם את הנאשם ברף התחתון של מתחם העונש ההולם אותו קבעתי, ולאור מצבו הכלכלי והתעסקותי להימנע מקנס כספי.



אשר על כן אני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

19. מאסר לתקופה של 4 חודשים שירוצו בדרך של עבודות שירות.

הנאשם יתייצב לתחילת ריצוי עבודות השירות ביום 11.1.21 עד השעה 08:30 במפקדת שב"ס, מחוז המרכז, יחידת עבודות השירות רמלה, כשהוא מצויד בתעודת זהות.

אני מזהיר את הנאשם כי אי מילוי עבודות השירות עלול להוביל להפקעתן וריצוי יתרת התקופה מאחורי סורג ובריח.

20. מאסר על תנאי בן 6 חודשים למשך 3 שנים מהיום והתנאי שהנאשם לא יעבור בתקופה זו כל עבירת רכוש למעט החזקת נכס החשוד כגנוב.

21. פיצוי לבעל הקטנוע בסך של 1000 ₪ שיופקדו בקופת בית המשפט עד ולא יאוחר מיום 2.2.21.

התביעה תעביר בתוך 7 ימים מהיום פרטי בעל הקטנוע למזכירות בית המשפט.

צו כללי למוצגים - המוצגים, ככל שישנם בתיק זה, יטופלו בהתאם להחלטת קצין משטרה מוסמך.

ככל שקיימת הפקדה בתיק זה או בתיקים קשורים - מ"י/מ"ת, הפיצוי יקוזז מההפקדה בהסכמת ההגנה באולם, וככל שתיוותר יתרה תושב לנאשם או למי מטעמו, בכפוף לכל דין או החלטה אחרת.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בתל אביב בתוך 45 ימים מהיום.

המזכירות תעביר העתק מגזר הדין לשירות המבחן ולממונה על עבודות השירות.

ניתן היום, כ"ד כסלו תשפ"א, 10 דצמבר 2020, במעמד הצדדים.